

មរិយាយប័ណ្ណនិសធិ

ក្បាយឃើ្សន

SLIDERON

I. រូបភាពនិសធិ:

II. សមាសធាតុខ្សុំ៖គូឡូមេតាសូឡាស

Methylprednisolone.....4mg

III. គុណភាពព្យាបាល៖

ផលិតផលនេះប្រើសម្រាប់ជំនួយក្នុងការព្យាបាលវិបត្តិក្រពេញបញ្ចេញក្នុងដូចជាកាពខ្សោយក្រពេញ adrenal តំណាក់កាលដំបូង និងទី២ និងកាំរក័ពនៃក្រពេញ adrenal ពិកំណើត។

ប្រើសម្រាប់ព្យាបាល៖កោសសញ្ញាតូចករលើខាច៖គ្រោះរៃធាបី៖

-ជាជំនួយក្នុងការព្យាបាល ហើយសម្រាប់ប្រើក្នុងរយៈពេលខ្លី ដើម្បីគ្រប់គ្រងហេតុការណ៍ធ្ងន់ធ្ងរ ឬភាពកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរនៃជំងឺសន្លាក់៖ ជំងឺរលាកក្រហមនៅសន្លាក់ ជំងឺរលាកសន្លាក់ រួមទាំងរលាកសន្លាក់ក្តៅវិការ រលាកសន្លាក់ឆ្អឹងខ្នងយូរ រលាកទងស្លូតស្រួចស្រាវ រលាក synovium រលាកសន្លាក់ម្រាមជើង ក្រោយពេលវះកាត់រំលួសរលាកសន្លាក់ឆ្អឹង រលាកសាច់ដុំឆ្អឹង។

-នៅពេលជំងឺកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ ឬសម្រាប់ព្យាបាលកែលម្អការខូចប្រព័ន្ធភាពស្តាំ រលាកសាច់ដុំរយៈពេលយូរ រលាកសាច់ដុំរយៈដូង រលាកភ្លាសសរសៃឈាម។
-រលាកស្បែក៖វិបត្តិនៃការបង្កើតភាពស្តាំធ្ងន់ធ្ងរ ជំងឺស្បែកក្តៅរ៉ៃ ជំងឺរលាកងាប់ករោសិកាស្បែក បែកស្រកា ដុះស្និត ជំងឺរបកស្បែកធ្ងន់ធ្ងរ ជំងឺរលាកស្បែកធ្ងន់ធ្ងរ។
-ការគ្រប់គ្រងអាស្បែកបង្អ័នធ្ងរ ការព្យាបាលអាស្បែកបង្អ័ រលាកច្រមុះធម្មតាទៅធ្ងន់ធ្ងរ វិបត្តិឈាម ជំងឺហឹត ប្រតិកម្មអាស្បែកបង្អ័ននិសធិ រលាកស្បែកដោយការកកិត និងធម្មតា។

-ប្រតិកម្មអាស្បែកបង្អ័ស្រួចស្រាវ និងក្តៅរ៉ៃ និងឈានទៅរលាកធ្ងន់ធ្ងរអាស្បែកបង្អ័ ដំបៅជុំវិញភ្នែក រើមជុំវិញភ្នែក រលាកភ្នែកខាងមុខនៃភ្នែក ការសាយភាយទៅ Uvea ខាងក្រោយ និងការរលាករំរើទីន រលាកភ្លាសភ្នែក អាស្បែកបង្អ័ជាបិកាសន្ធានភ្នែក រលាកភ្លាសប្រស្រីភ្នែក រលាកគ្រាប់ភ្នែក រលាកសរសៃប្រសាទភ្នែក។

-ចំពោះស្លុត និងទងស្លុត៖ ក្នុងជំងឺរលាកស្លុត រោគសញ្ញាeosinophil ប្រមូលផ្តុំនៅស្លុតដែលពិបាកព្យាបាល ជំងឺស្លុតក្តៅរ៉ៃ ជំងឺធ្ងន់ធ្ងរកើតឡើងភ្លាមៗ ឬជំងឺរបេងសាយភាយប្រើរួមផ្សំជាមួយឱសថរបេង ការប្រមាញ់គ្រាប់ចេញពីស្លុតរលាក។

-ជំងឺឈាម៖ ដូចជាជំងឺដែលបណ្តាលឱ្យមានស្នាមចាំចំពោះមនុស្សពេញវ័យ អ្នកជំងឺមានវិបត្តិក្នុងការបង្កើតភាពស្តាំ ជំងឺខ្វះឈាមដោយវិបត្តិខ្វះឆ្អឹង ជំងឺវិបត្តិខ្វះឆ្អឹងពីកំណើត។

-សម្រាប់ព្យាបាលជំងឺមហារីកបណ្តោះអាសន្ន៖ ជំងឺឆ្អឹងដែលមានលក្ខណៈដូច ជំងឺមហារីកនិងជំងឺមហារីកដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រព័ន្ធភាពស្តាំចំពោះមនុស្សពេញវ័យ និងជំងឺដែលកើតគ្រាប់ឈាមក្រហមមិនគ្រប់រាយស្រួចស្រាវ ចំពោះកុមារ (មហារីកឈាម)។ ភាពកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរនៃការដំបៅចំពោះរៀន។
-សរីរាង្គចុះខ្សោយខ្លាំង និងដុំពកខ្វះក្បាលដោយមានហើម។

-រលាកខួរក្បាលបង្កដោយមេរោគរបេង ដោយមានការស្ទុះ ឬបំរុងស្ទុះរំលំហូរឈាមទៅក្នុង subarachnoid space ចំពោះការព្យាបាលដោយឱសថប្រឆាំងរបេង។

-ការយឺតយ៉ាវក្បាល ឬសាច់ដុំរយៈដូងដោយដង្កូវមានរាងមូល។

-ការផ្សាំសរីរាង្គ។

-រោគសញ្ញាគម្រងនោមរួមទាំងការនោមច្រើនឬការកាត់បន្ថយប្រូតេអ៊ីនក្នុងទឹកនោម។

IV. ការងារមនុ្រើ៖

-អ្នកងាយមានប្រតិកម្មទៅនឹង សារធាតុសកម្ម ឬសមាសធាតុណាមួយនៃឱសថ ។

-ការឆ្លងរោគផ្សិតទូទៅ។

V. ការប្រែប្រួលឥ្រ្ទះប្រើ៖

ការថយចុះនៃក្រពេញ adrenal និងភាពខ្វះខា្សយក្នុងការបញ្ចេញអំប៉ូន

adrenocorticotrophic hormone (ACTH)៖ អាចកើតឡើងនៅពេលប្រើរយៈពេលយូរ នៅទៅបន្តរយៈពេលយូរក្រោយពេលបញ្ឈប់ការព្យាបាល។ ភាពធ្ងន់ធ្ងរ និងរយៈពេលចុះខ្សោយក្រពេញ adrenal ត្រូវបានកំណត់ទៅតាមកម្រិតប្រើ ភាពញឹកញាប់ និងលេវេវណាប្រើ និង រយៈពេលប្រើ។ ចំនួននៃការកាត់បន្ថយកម្រិតប្រើ ដោយយោងទៅតាមភាពលាប់ចំនី ដែលនឹងអាចជៀសវាងបាន ដោយផ្អែកលើកម្រិត glucocorticosteroid ដែលរាង្គកាយបញ្ចេញ។ ក្នុងអំឡុងពេលបញ្ឈប់ការប្រើការត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពជំងឺជាប្រចាំជាការចាំបាច់ដោយរំពឹងថា នឹងជៀសវាងការលាប់ នៃជំងឺ។ វាត្រូវប្រើដោយពិចារណាផងដែរការបញ្ឈប់ភ្លាមៗនៃglucocorticoidដែលអាចបណ្តាលឱ្យខ្សោយក្រពេញ adrenal ខ្លាំងក្នុងដែលជាលទ្ធផលអាចបណ្តាល ឱ្យស្លាប់។ ភាពខ្សោយក្រពេញ adrenal អាចជៀសវាង ឬគ្រោះថ្នាក់អាចកាត់បន្ថយដោយប្រើឆ្នាស់ និងតាមរយៈការបន្ថយកម្រិតប្រើប្រចាំថ្ងៃ។ការចុះខ្សោយនៃក្រពេញ adrenal អាចនៅបន្តក្នុងរយៈពេលខុសគ្នាសម្រាប់ការមានជំងឺជាប់គ្នា​ការវះកាត់ឬ ស្ថានភាពរងសំពាធ ការបន្ថយការព្យាបាលដោយ corticosteroid ត្រូវពិចារណា។

ដោយសារវាអាចកើតមានវិបត្តិក្នុងការបញ្ចេញ mineral-corticoid ការប្រើផលិតផលដែលផ្ទុក mineral-corticoid គ្រប់គ្រាន់ក្នុងពេលជាមួយគ្នាឬអំបិលគ្រូបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់។ អ្នកជំងឺដែលលេប corticosteroid ត្រូវណែនាំឱ្យច្បាស់នៅពេលព្យាបាលពីរបៀបលេបរយៈពេលប្រើ ជាពិសេសអំពីរបៀបបញ្ឈប់ការប្រើ។

ការបន្ថយប្រសិទ្ធភាពរៃភាពស្តាំ និងបង្កើតភាពឆ្លុចកេត៖

Corticosteroid អាចបិទបាំងរោគសញ្ញានៃការឆ្លងរោគមួយចំនួន។

ក្នុងការព្យាបាលដោយ corticosteroid ក្នុងរោគវ្វីអាចកើតមាន ហើយភាពងាយឆ្លងរោគកើនឡើង។ ការកាត់បន្ថយការឆ្លើយតបដោយលោក និងមុខងារប្រព័ន្ធភាពស្តាំកើនឡើងផ្តល់លទ្ធភាពនៃឆ្លងពូក ស្ទីត វីរុស និងមេរោគកើនឡើង។ ក្នុងករណីជាច្រើនការបង្ហាញសញ្ញាគ្លីនិកអាច នឹងប្រែប្រួលនិងអាចវិវត្តទៅជាទម្រង់បែបខ្ពស់ទៅតាមការសាកល្បង។ មេរោគvaricella អាចឱ្យស្លាប់ក្នុងករណីអ្នកជំងឺមានការថយចុះពិបាកស្តាំចំពោះបញ្ហានេះ អ្នកជំងឺដែលមានមិនប្រាកដមានប្រព័ន្ធភាពស្តាំទៅនឹង varicella ត្រូវជៀសវាងប៉ះពាល់ varicella ឬ herpes-zoster ឬប៉ះអ្នកកើតជំងឺនេះ។

ក្នុងករណីមានមេរោគ varicella ត្រូវតាមដានយ៉ាងច្បាស់លាស់ពីគ្រូពេទ្យជំនាញនិងត្រូវមានការព្យាបាលសមស្របជាការចាំបាច់។ ការព្យាបាលដោយ corticosteroidមិនត្រូវបញ្ឈប់ ហើយការបង្កើនកម្រិត ប្រើអាចនឹងធ្វើឡើង។ ការប៉ះពាល់និងទាក់ទងជាមួយអ្នកមានជំងឺកញ្ជ្រើល ឬស្លូចត្រូវប្រើស្តាំ។ ការការពារដោយចាក់តាមសាច់ដុំ immunoglobulin ក៏ដូចគ្នាត្រូវមានការតាមដានវេជ្ជសាស្ត្រឡើងទាក់ដោយគ្រូពេទ្យជំនាញជាការចាំបាច់។ ចំពោះអ្នកជំងឺមានប្រព័ន្ធភាពរារខ្សោយត្រូវជៀសវាងការចាក់វ៉ាក់សាំងការពារថ្លើម។ ការឆ្លើយតបរបស់អង់ទីវិរុតរោចមានកម្រិតទាប (ឧ. Killed or inactivated vaccines)។ការប្រើឱសថនេះចំពោះអ្នកជំងឺរបេងត្រូវកំហិតលើកលែងតែករណីរបេងធ្ងន់ធ្ងរ ឬសាយភាយក្នុងករណីនិមួយៗ corticosteroid ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺសំខាន់ ដោយរួមផ្សំជាមួយឱសថព្យាបាលរបេងសមស្រប។

ប្រសិនបើការព្យាបាលដោយ corticosteroid ត្រូវបានប្រើចំពោះអ្នកជំងឺរបេងស្រាល ឬវិជ្ជមានដោយការធ្វើតេស្ត tuberculosisត្រូវតាមដានយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីការពារការលាប់ឡើងវិញនៃជំងឺ។ ក្នុងអំឡុងពេលព្យាបាលរយៈពេលយូរដោយ corticosteroid អ្នកជំងឺទាំងនេះ ត្រូវទទួលឱសថការពារជំងឺសមស្រប។ មានន័យការណ៍ពីរោគសញ្ញាឡើងកូនកណ្តុរ ដោយសារភាពខ្វះខា្សយនៃភាពស្តាំ បង្កដោយជំងឺផ្សេង (ឧ. បង្កដោយជំងឺរាងស្ត) ដែលបានប្រើ corticosteroid។ ការជាសះស្បើយពីរោគសញ្ញាគ្លីនិកអាចកើតមានដោយការបញ្ឈប់ការព្យាបាលនេះ។ ចំពោះអ្នកជំងឺដែលសន្លប់ដោយ ការបង្ករោគរួមជាមួយរោគសញ្ញាខ្សោយក្រពេញ adrenal ត្រូវមានការព្យាបាលដោយឱសថ corticosteroid បន្តទៀត។ Corticosteroid ត្រូវប្រើដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអ្នកជំងឺទូទៅ ឬសង្ស័យថា មានការឆ្លងរោគដោយប៉ារ៉ាស៊ីត (ឧ. enterobiosis) ចាប់តាំងពីមានករណីនេះ ការកំដុះដាលនៃមេរោគ និង ការសាយភាយនៃជំងឺពាក់ព័ន្ធនឹងផលវិបាកដែលអាចបង្កឡើង។

ឧបគុដ្ឋឧបិគុ៖

អ្នកជំងឺ និងអ្នករៃថទាំគួរត្រូវបានណែនាំថា ការព្យាបាលដោយឱសថលេប corticosteroid វាមានហានិភ័យខ្ពស់ទៅលើវិបត្តិផ្លូវចិត្ត ដូចការបង្ហាញនៃផលវិធាន។ រោគសញ្ញាកើតឡើងជាធម្មតា ក្នុងរយៈពេល៣-៤ថ្ងៃ ឬច្រើនសប្តាហ៍ក្រោយពេលចាប់ផ្តើមព្យាបាល។ ហានិភ័យឡើងខ្ពស់នៅពេលប្រើកម្រិតខ្ពស់ ឬ រយៈពេលយូរទោះយ៉ាងណាមិនមានការកំណត់ពីទំនាក់ទំនងរវាងកម្រិតប្រើ ប្រភេទ ភាពធ្ងន់ធ្ងរ ឬរយៈពេលនៃប្រតិកម្មនេះ។ ភាគច្រើននៃរោគសញ្ញានេះ នឹងបាត់ទៅវិញនៅពេលបន្ថយកម្រិតប្រើ ឬបញ្ឈប់ក្នុងការប្រើ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍នេះមិនលុបបំបាត់ ភាពចាំបាច់ជាក់លាក់នៃការព្យាបាល។ អ្នកជំងឺ និងអ្នករៃថទាំគួរត្រូវបានណែនាំថាគេគួរពិភាក្សាជាមួយគ្រូពេទ្យជំនាញឬប្រសិនបើមានការធ្លាក់ទឹកចិត្ត ឬមានបំណងធ្វើអត្តឃាតកើតឡើង។

គុទ្ធិពល៖ថ្លើម៖

កម្រនឹងកើតមានវិបត្តិថ្លើមត្រូវបានរាយការណ៍ ក្នុងករណីជាច្រើនត្រឡប់មកសភាពដើមវិញក្រោយពេលរយប់ព្យាបាល។ ដូច្នេះទាមទារឱ្យមានការតាមដាន។

ការប្រែប្រួលឥ្រ្ទះប្រែ៖ឡូត៖

ត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការព្យាបាលដោយ corticosteroid ចំពោះអ្នកជំងឺ៖
-ជំងឺសរសៃឈាមបេះដូង៖ លើសសម្ពាធឈាម ឬជំងឺខ្សោយបេះដូង ការស្ទុះសរសៃឈាមទៅចិញ្ចឹមសាច់ដុំរយៈដូង (មានរបាយការណ៍ពី ការជាប់ជំពូរាំងសរសៃវ៉ែន ឬអាទៃរ)ការឈានដល់ការកស្ទុះឈាមនៅសរសៃវ៉ែន។
-ជំងឺសាច់ដុំឆ្អឹង៖ ជំងឺពួកឆ្អឹង(មានការកើនឡើងខួរហានិភ័យក្រោយពេលស្ត្រីអស់រដូវ) មុនពេល corticosteroid បានបង្កឱ្យមានជំងឺសាច់ដុំ។
-ជំងឺក្រពេញបញ្ចេញក្នុង៖ ទឹកនោមផ្អែម ការបញ្ចេញក្រពេញទីរ៉ូអ៊ីតទាប។
-ជំងឺភ្នែក៖ កើតរើមលើភ្នែក (បង្កឱ្យឆ្ងាយភ្លាសប្រស្រីភ្នែក) ជំងឺទឹកដក់ក្នុងភ្នែក ជំងឺភ្នែកឡើងបាយ។
-ជំងឺព្រុពះពោះវៀន៖ ដំបៅព្រុពះ រលាកដំបៅពោះវៀនធំ រលាកពោះវៀនធំ។
-ការឆ្លងរោគ៖ ទិទ្ធន័យនៃជំងឺរបេង រំលួស ឬការឆ្លងរោគផ្សេងទៀត។
-ជំងឺសរសៃប្រសាទ៖ ឆ្លុតជ្រក សាច់ដុំចុះខ្សោយ
-ជំងឺផ្សេងទៀត៖ ខ្សោយថ្លើម ឬទាចទឹក ខ្សោយកម្រងនោម។

ការប្រើចំពោះកុមារ៖

Corticosteroid អាចជំរុញឱ្យការលូតលាស់របស់កុមារមានភាពយឺតយ៉ាវចំពោះកុមារ និងក្មេងជំទង់។ ការព្យាបាលត្រូវកំហិតក្នុងកម្រិតប្រើទាបបំផុតដែលអាចមានប្រសិទ្ធភាព និងក្នុងរយៈពេលខ្លីបំផុត។ ការថយចុះទាបបំផុតនៃ hypothalamic-pituitary-adrenal system និងការលូតលាស់ ត្រូវធ្វើការព្យាបាលដោយប្រើខានៗ។

ការប្រើចំពោះមនុស្សចាស់៖ពៈ

ផលមិនចង់បានកើតពី corticosteroid លេប កើតឡើងកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរចំពោះមនុស្សចាស់ជរា។ ជាពិសេសជំងឺពួកឆ្អឹង លើសឈាម ខ្វះជាតិប៉ូតាស្យូម ទឹក នោមផ្អែម ភាពងាយឆ្លងរោគ និងជំងឺរលាកស្បែក។ ចំពោះអ្នកជំងឺព្រមនេះ ការពិនិត្យគ្លីនិកត្រូវបានណែនាំដើម្បីជៀសវាងផលវិធានដែលគំរាមកំហែងដល់អាយុជីវិត។

គុទ្ធិពល៖លើមុះកេមីកមៈ និងប្រើប្រាស់ប៉ាស៊ីត៖

មិនមានភាពមិនអំណោយផលចំពោះ អ្នកបើករថ និងប្រើប្រាស់ប៉ាស៊ីនកើតឡើងឡើយ។

❖ គុស្ត្រីមានរៃថ្លើពោះ និងចំប្លោះដោះគុត៖

គុស្ត្រីមានរៃថ្លើពោះ៖ ភាពអាចឆ្លងកាត់សុភកប្រែប្រួលទៅតាមមនុស្ស។ គេដឹងថា methylprednisolone អាចឆ្លងកាត់សុភ។ ការប្រើ corticosteroid ចំពោះសត្វមានរៃថ្លើពោះអាចបណ្តាលឱ្យទារកលូតលាស់មិនប្រក្រតី រួមទាំងប្រហោងសុភវិង ពន្យារការលូតលាស់ក្នុងសុភមិនអំណោយផលដល់ការលូតលាស់ខួរក្បាល និងការវិវត្តន៍។ ហេតុការនេះ មិនមានកស្តុតាងថា corticosteroid អាចបណ្តាលឱ្យកើនឡើងនៃឧប្បត្តិហេតុមិនប្រក្រតីពីកំណើតចំពោះមនុស្ស ប៉ុន្តែការប្រើរយៈពេលយូរប្រើញឹកញាប់ក្នុងពេលមានរៃថ្លើពោះអាចកើនឡើងគ្រោះថ្នាក់នៃការលូតលាស់ទារកក្នុងសុភ។ តាមទ្រឹស្តី កម្រិតអំប៉ូន steroid ទាប អាចសង្កេតឃើញចំពោះទារកទើបកើតទូរផលប៉ះពាល់ទៅនឹង corticosteroid ប៉ុន្តែជាធម្មតាពួកខណ្ឌនេះ នឹងត្រឡប់មកសភាពដើមវិញដោយឯកឯង ក្រោយពេលសម្រាលទោះយ៉ាងណាហេតុការណ៍នេះមិនរាប់បញ្ចូលតម្រូវក្នុងការរៃថទាំ និងវាយតម្លៃខ្ពានភាពឡើយ។ ដូចឱសថផ្សេងទៀតដែរ corticosteroid ត្រូវប្រើក្នុងពេលមានរៃថ្លើពោះតែនៅពេលគុណប្រយោជន៍ខ្ពស់ជាងហានិភ័យចំពោះទារក។

គុស្ត្រីចំប្លោះដោះគុត៖

Corticosteroid បញ្ចេញតាមទឹកដោះម្តាយ។ ដូចឱសថផ្សេងទៀតដែរ methylprednisolone ត្រូវប្រើក្នុងពេលបំបៅដោះកូន តែក្នុងករណីគុណប្រយោជន៍ខ្ពស់ជាងហានិភ័យចំពោះការបំបៅទារក។ ប្រសិនបើម្តាយទាមទារការព្យាបាលការបំបៅដោះកូនត្រូវបញ្ឈប់ក្នុងអំឡុងពេលព្យាបាល។

❖ អន្ត្រៈកេម្មឱសថ៖

Cyclosporine៖ ជំងឺប្រកាច់ត្រូវបានរាយការណ៍ ក្នុងអំឡុងពេលប្រើស្របគ្នារវាង Methylprednisolone និង Cyclosporine។ ចាប់តាំងពីការប្រើរួមគ្នានៃឱសថទាំងពីរ លទ្ធផលប្រាសដោយបញ្ឈប់មេរោគប្រលីសរបស់វា វាអាចជៀសវាងការប្រកាច់កើតឡើង ដោយប្រើឱសថទាំងពីរដាច់ពីគ្នា។ ឱសថបំប្លែងអង់ស៊ីមថ្លើម៖ Rifampicin, Rifabutin, Carbamazepine, Phenobarbitone, Phenytoin, etc បង្កើនមេរោគប្រលីសរបស់ methylprednisolone និងបន្ថយប្រសិទ្ធភាពព្យាបាល។

ទំពាំងបាយជូរ និង ផ្លែត្រូវអាចបណ្តាលឱ្យធ្វើមចាប់ផ្តើមមេរោគប្រលីស ហេតុនេះ មានការថយចុះប្រសិទ្ធភាពរបស់ Corticosteroid រួមទាំង methylprednisolone ។
CYP3A4 inhibitors: Cimetidine, erythromycin, ketoconazole, etc. អាចបន្ថយមេរោគប្រលីសរបស់ថ្លើមទៅលើ Methylprednisolone ហើយបន្ទាប់មកកំហាប់កើនឡើងក្នុងឈាម។

ឡូចរេឡុត៖

Corticosteroid អាចបន្ថយប្រសិទ្ធភាពរបស់ anticholinesterase នៅក្នុងជំងឺសាច់ដុំចុះខ្សោយ។ ប្រសិទ្ធភាពចង់បានរបស់ឱសថបញ្ចុះជាតិស្ករឱសថបញ្ចុះសម្ពាធឈាម និងឱសថបញ្ចុះទឹកនោមប្រឆាំងទៅនឹងCorticosteroid ហើយប្រសិទ្ធភាពបញ្ចុះកម្រិតប៉ូតាស្យូមរបស់ Acetazolamide ឱសថបញ្ចុះទឹកនោម Thiazide និង Carbenosolone មានការកើនឡើង។ ប្រសិទ្ធភាពរបស់ឱសថប្រឆាំងឈាមកក coumarin អាចកើនឡើងនៅពេលប្រើស្របគ្នាជាមួយ ដែលទាមទារឱ្យមានការតាមដានរយៈពេលឈាមកក ដើម្បីជៀសវាងការហូរឈាមដោយឯកឯង។ ការបញ្ចេញតាមតម្រងនោមរបស់ salicylates កើនឡើងជាមួយកាបញ្ឈប់ Corticosteroid និង steroid ដែលអាចបណ្តាលឱ្យពុលដោយ salicylates។ Corticosteroid Salicylates និង NSAIDs ត្រូវប្រើដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអ្នកជំងឺមានចំនួនធ្លាតែតទាប។ មានរបាយការណ៍ពីអន្តរកម្មជាមួយ neuromuscular blockers ដូចជា pancuronium ដោយសារផ្នែកត្រឡប់របស់ neuromuscular blockade។

VI. កម្រិតនិងបង្ហា្រមប្រើ៖

មនុស្សពេញវ័យ៖

កម្រិតចាប់ផ្តើមប្រើប្រែប្រួល យោងទៅតាមប្រភេទ និងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃជំងឺនិងការឆ្លើយតបទៅនឹងការព្យាបាល។ ការព្យាបាលគួរបន្តក្នុងកម្រិតនេះដើម្បីសម្រេចបានការឆ្លើយតបគ្លីនិកតាមចង់បាន។ ការប្រើកម្រិតខ្ពស់ចាំបាច់ក្នុង multiple sclerosis (200mg ក្នុង១ថ្ងៃ) ហើមខួរក្បាល (200-1000mg ក្នុង១ថ្ងៃ) និងការប្តូរសរីរាង្គ (រហូតដល់ 7mg/kg ក្នុង១ថ្ងៃ)។ ប្រសិនមិនមានការឆ្លើយតបគ្លីនិកបានល្អក្រោយពីរយៈពេលប្រើសមស្រប ការវាយតម្លៃឡើងវិញជាការចាំបាច់ដោយជៀបទៅនឹងការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យពីដំបូង ឬប្តូរទៅការព្យាបាលផ្សេងទៀត។

នៅពេលលទ្ធផលព្យាបាលឆ្លើយតបបានល្អ ត្រូវបន្ថយកម្រិតប្រើរៀនតាមអាចធ្វើបានរហូតបញ្ឈប់ទាំងស្រុងនៃការព្យាបាលករណីធ្ងន់ធ្ងរ(ហឹតដោយសារដូវកាលរបកស្បែកក្រហម រលាកភ្នែកធ្ងន់ធ្ងរ)ឬកម្រិតប្រើទាបបំផុតដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងករណីជំងឺក្តៅរ៉ៃ (លើសន្លាក់ រលាកក្រហមស្បែក ហឹត រលាកស្បែក)។ ក្នុងករណីជំងឺក្តៅរ៉ៃជាការចាំបាច់ត្រូវពិចារណាថា ការបន្ថយក